

lige og umiddelbare Tilshyn med Skolerne, og som altsaa ogsaa nøiest kjender baade Forældre og Børnene, bør tage Bestemmelsen i saa Henseende.

Til Lovudkastets § 16 er der ikke stillet noget Endringsforslag, men derimod er det af Udvalget foreslaaet efter § 16 at indstyre en ny Paragraph, der gaaer ud paa, at Havnecommissionens Forretninger skulle gaae over til Byraadet. Naar Udvalget har stillet dette Forslag, da er det ikke skeet uden megen Tvivl om, hvorvidt man virkelig bør foreslaae en Bestemmelse indsat i Lovforslaget om Overgangen af Havnecommissionens Forretninger til Byraadet, fordi netop denne Art af kommunale Forretninger dog er af en noget anden Natur end de øvrige Forretninger, om hvilke der i Lovudkastet er Spørgsmaal, og fordi den kommunale Frihed, der vistnok uden Betænkelse kan indrømmes Byraadet ligeoverfor de andre Ørene af den kommunale Forvaltning, ikke i saa fuldt et Maal kan tilstaaes med Hensyn til Havneanlægene. Det vil altsaa i alt Fald være nødvendigt, at der, samtidigt med, at en saadan Myndighed tillægges Byraadet, tillige bliver givet denne en saadan Begrænsning, at det Tilshyn fra Statens Side, som i særlig Grad er nødvendigt med Hensyn til disse Anlægender, i fuldt Maal kan finde Sted. Udvalget har derfor troet, at man ved den nye Paragraphs Affattelse nærmest maatte holde sig til, hvorledes den nu værende Tilstand var, og hvilken Myndighed der for Dieblirket tilkom Havnecommissionerne — jeg taler bestandigt kun om de Havne, som ansees for at være kommunale Havne, ikke om de enkelte kongelige Havne. Spørgsmaalet er altsaa, hvilken Myndighed der for Dieblirket tilkommer Indenrigsministeren eller Regjeringen ligeoverfor den kommunale Havneforvaltning. Jeg troer nu ikke, at den Myndighed, der efter Udvalgets Forslag vil blive tillagt Indenrigsministeren, er snevrere end den, der i dette Dieblirk tilkommer Regjeringen. Jeg troer, at det i alt Fald vil være meget vanskeligt at paapege noget Tilfælde, i hvilket de Collisioner, som man ved Udvalgets Forslag har søgt at løse, ere blevne løste ved en Beslutning fra Indenrigsministeren, uden at Com-

munens Samtykke dertil er bleven givet. — Naar det dernæst i det første Underendringsforslag af Indenrigsministeren til Udvalgets nye Paragraph er foreslaaet, at Indenrigsministeren skal afgjøre, „hvilket Vandareal og hvilke Anlæg udenfor den egentlige Havn der skulle henregnes til en Kjøbstads Havnevæsen“, medens Udvalgets Forslag gaaer ud paa, at det, „forinden Havnen overdrages til Kjøbstaden, skal bestemmes af Indenrigsministeren, hvilket Vandareal og hvilke Anlæg udenfor den egentlige Havn der skulle henregnes til en Kjøbstads Havnevæsen, hvilken Afgjørelse skal være bindende for vedkommende Kjøbstad“, saa ligger jo Forfjellen mellem disse to Forslag deri, at Udvalget formener, at Havneterritoriets Grændser vel skulle bestemmes af Indenrigsministeren, før det gaaer over til Kjøbstaden, men at Territoriet, naar det saaledes engang er bestemt, ikke bør kunne forandres senere ved Indenrigsministerens Bestemmelse, naar Kjøbstaden ikke er enig deri. Det forekommer nemlig Udvalget, at Kommunen, naar dens Havneterritorium engang er bestemt, maa kunne foretage Indretninger, undertiden kostbare Indretninger, med Hensyn til dette Territorium med Sikkerhed for, at de Udgifter, der dertil blive anvendte, ikke ere spildte eller ikke muligt blive anvendte til Fordeel for et andet Havnevæsen eller et andet Anlæg. Jeg troer ikke, at det vil kunne siges at være billigt, naar saadanne Udgifter ere blevne anvendte, at de Anlæg, der derfor ere udførte, da kunne overgaae til et andet Havnevæsen ved Indenrigsministerens Bestemmelse alene, og jeg tvivler meget om, at der hidtil i saa Henseende er blevet forholdt paa nogen anden Maade, at Anlæg, der af en Havnecommission have været foretagne til Fordeel for den samme underlagte Havn, nogen- sinde ere blevne førte over til et andet Havnevæsen uden Forhandling, uden Overenskomst og uden Godtgjørelse til den Vedkommende, der har ladet disse Arbejder udføre. Den ærebe Indenrigsministers Forslag forekommer mig derhos ikke at indeholde nogen Bestyttelse for de private Foretagender, som kunne være udførte; private Rettigheder ville efter dette Forslag kunne blive krævede ved en af Inden-